

Het Sliedrechts dialect

(192)

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging
"Sliedrecht")

WAOTERSNÔÔD 2

Nog maonde laeter wazze de gevolge van de wotersnôôd in ons huis zichbaor. 't Behong op de mure lekend, nae opgedrôôgd te zijn, wel op 'n modern schilderij. Zwarte vlekke en zwamme wisselde mekaor af. 'n Kunstenaer had 't nie mooier kanne maoke. Ons leverde 't niks op. 't Was 'n grôte schaedepost, waer de schaomele, zuurverdiende spaorcentjies aan op gonge. 't Zaail op de vloer vertôônde, deur de nattighaaid aan de rande, grôte scheure. 't Hà z'n beste tijd wel gehad. Voor vervanging kwam 't nog nie in aanmaarking. Dà kon Bruintjie nie trekke! Gelukkig zou de hulp van 't rampefons laeter uitkomst brenge!

Weggejoge

Voor ons -wij weunde buitendijks- was de sturmvloed 'n korte mor heftige gebeurtenis. Al gaauw bleek dat voor anderes nie zô te weze. 't Was mor aals te waer, dat 'r op de Kaoi 'n grôt gat in d'n dijk was, waerdeur 't waoter regelrecht de polder in strôômde. Netuurlijk gong 'k met 'n paor kammeraadjes dien zelfden dag 's gaauw kijke, mor we wiere nog veul gaauwer weer weggejoge. We liepe ommers allêên mor in de weeg! De manne die an d'n dijk waarkte konne ons misse as kiespijn. Mor we hoofde gêên êens naer 't gat in d'n dijk te kijke, om te zien dat 't waoter in de polder aals mor hôôger kwam te staon. Nou hà 'k wat dat kijke betref wel 'n plek van 'n daolder, want m'n opoe weunde binnendijks recht tegeover ons en ze had 'n nogal lang aarf achter 't huis. 't Wier spannend! Zou 't waoter wel of nie zô hôôg komme dat 't pad onder zou lôôpe? 't Was trouwes wel nôôdig ok, om de boel in de gaote te houwe, want m'n knijn zat in z'n hok en mos elken dag verzurgd worde. Voor aale zekerhaaid liet 'k 'm mor naer 'n vaailig pleksie in 't schuurtie verhuize.

Ok in Paopendrecht was t'r erges 'n dijk deurbroke hoorde me. 't Gat op de Kaoi was t'r nog mor 'n klaaintjie bij. Zôdoende wier 't voor veul mense binnendijks 'n zwaere tijd. Veul loi mosse d'r huisie verlaete en bij familie of kennese in gaon weune. Evacuere noemde sommige dat met 'n deftig woord, mor de naorighaaid duurde d'r nie minder lang deur, ovvie nou gewoon praotte, of aarg duur dee.

Bijlesse

'k Zat in de weke die volgde nogal rejaol i me vrije tijd. 't Groenevelde school was ok ondergelôôpe en omdat de verwaarming 't nie meer dee hoofde me voorlôôpig hêemel nie naer school. Op die manier kwam d'r mor 'n vreemd end an m'n lêêgere schooljaere.

In die tijd gong ie op êen april naer 'n aandere school en 'k glôôf dà 'k de school nae de wotersnôôd nog mor amper gezien hêt. Gelukkig gaf d'n bovemêester, meneer Huisson, nog wà bijlesse. Zôdoende kwamme me tò nie hêêlemael as onnôozele op de nieuwe school aan.

Eerlijk gezeed wisse me met onze vrije tijd nie goed raed. Ons voetbalveldjie in "D'n Driehoek" op de Kaoi langs de rijksweg was, dat zel ie wel snappe, tijdelijk buite gebruik. In 't ondergelôôpe gebied moch ie al gaauw nie meer komme van de pliesie, zôdat 'r waainig speelruimte over bleef. Nae 'n pôôsie kwam 'k ok nog in 't vorstverlet te zitte, want 'n ijzige kou overviel ons land. 't Hêêle overstrôômde gebied wier êene grôôte ijsvlakte. 't Was wel verlaaielijk om d'r te gaon schetsserije, mor ja, d'r wier deur de pliesie vanaf 'n aantal punte daonig op gelet, zôdat ie 't wel uit je hêêd liet! 'k Was dan ok blij dat de vorst afnam en 't waoter langzaam weer ging zakke. De gaete in d'n dijk wazze weer dicht gemaakt en 't waoter wier uit de polder in de revier gepompt. Zôdoende kreeg ie weer wat meer ruimte om ie uit te leve. 't Foeballe begon weer, mor 't gekke is, dat 't trapveldjie bij de boogbrug op de Kaoi, nooit meer geworde is, wat 't gewist was.

Vlotjie vaere

Eên ding wi 'k nog vertelle. 'n Leuk spellechie in die tijd was 't vlotjie vaere. Over de Wetering en de slôôte lagge van die bruchies, die gemaakt wazze van nogal stevig hout. 'k Denk dat 't bielze gewist zijn. Deur aal dat waoter was t'r 't êen en aander ondermijnd en weggespoeld. We hadde d'r mooie schuitjies aan en bôômde ons aaige met 'n paor opgeviste rondrijvende bôônstokke rond. D'r zat wel 'n gevaerlijke kant aan, want die "bôôtjies" wazze zô deurdrengd van 't waoter, dà ze lôôdzwaer wazze. Azzie dan ok 'n bietjie pech had en iets te veul schommelde, ging ie naer de kelder. Dat was dan veraal vervelend azzie net boven 'n onzichtbaore slôôt kapsaaisde.....

Zô zie je mor, dat 'r voor ons dus best wel leuke kante aan de wotersnôôdramp van 1953 zatte. Voor veule was 't 'n hêêle naore tijd, veraal azzie familie, vriende of bekendes hà verlore.....

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel. 12035

K. Lissenburg v. Genderen. Weresteijn 72. Tel. 15368.